

с. м. 1) пристанище, почлегъ, жилье, постой: Мома хубаво, невисто! Има ли конакъ за мене, Че карамъ хазна голяма, Не смея на къръ да преспа. *M. 134.* Кога татаре додоха, у насъ на конакъ паднажа. *M. 93.* 2) замокъ, дворецъ, палаты: Отиде си дете на свой дворой, И дете конаци соградило, И дете сѣ младо оженило. *M. 173.* Заводи *ж* (Лами^ж-тъ) ти, изе ке *ж* терамъ, Ке *ж* носиме во града Троема Жива на царски-те конаци. *M. 31.* Ели ка' огладне таа сура Ламіа Да *ж* пуша да те поголтне Со сите конаци *ibid.* 3) Присутственный мѣста, полицейское управление: Че си Столна (сеймени) отковахъ Че го на конакъ карахъ. *D. 53, 23—24.* Но презъ той сѫщи день той биль повиканъ на конакътъ, дѣто са намирале сичките кметове и чорбаджие. *Z. 260.*

Конаръ с. м. конскій пастухъ: Ергеле отъ 20000 коня са разхождали по американските полета безъ господаре, безъ конаре и безъ никаковъ надзоръ. *Z. 134.*

Кондакъ* (*gondāq, s. t. caisse ou bois de fusil*) с. м. прикладъ (ружъ): Азъ го свалихъ, Като го халосахъ въ главата съ дънерть (кондакътъ) на пушката. *P. C. 109.* Ако съмъ ти мѣль и драгъ, Димо-Димчо, Запиши ма на пушката, На пушката на кондака: Кога пушкашъ, да ма глѣдашъ, Да ма глѣдашъ, да са рѣдавашъ (*Пирдопъ*).

Кондика (н. гр. κώδικας, δ?—законникъ, перечень) с. же. Кондика—книга, въ които да си забѣлѣжватъ сегашнити и бѫдящи лица на настоятельството. *L. D. 1870 p. 117.*

Кондис(у)вамъ* ил. дл.; **Кондисамъ*** (*Maked.*), **Кондышъ*** ил. соб. (*donqaq, v. t. 1. se placer, se poser. 2. Descendre dans un hôtel, y rester, passer la nuit. 3. Camper*) располагаюсь, останавливаюсь; расположусь, остановлюсь (на почлегъ, на житъе, постоеемъ): Отъ войска идетъ Балюуръ Войвода, По войска носитъ млада робина; Кондисаль ми є широко поле, Курдисаль ми є зелени чадаръ. *M. 158.* Дека стигна диво ниле, Му кондиса вжрѣ чадоротъ, Песна пеитъ гласовита, Гласовита жальовита. *M. 139.* Мощне ми си моме, Мощне арсала. На душа ми моме, На душа ми кундисала. *B. 215.* Мори чула си или не си? Да са дошли Арнаути, Голи, боси, като исета, Гладни жедни като х'рта. На сичките кондисаха, Кой два мина, кой троица, А въ Вишени деветъ души, Съ лудо младо десетина. *B. 46.*

Кондра с. же., обыки. во мн. ч. **Кондри** низкая мужская обувь, въ видѣ опорковъ или калошъ. (ср. съмд.).

Кондурा (н. гр. κουντούρα—туфля) с. же., обыки, во мн. ч. **Кондуре** 1) низкая женская туфли,— изъ краснаго сукна у молодыхъ, изъ черной кожи у старыхъ женщинъ: Море чупче малечко, Не те знамъ